

A 29. IV. 78

Ένα μουσείο στον ήλιο...

Τα έργα του Γιάννη Γαϊτη και της Γαβριέλλας Σίμωσι στον τόπο που αγάπησαν

«Α Ν μπορούσαμε να κλείσουμε την Ίο σε μια και μόνη είκονα, θα βλέπαμε ένα μικρό λευκό κυκλαδίτικο ξωκλήσι και το χωριό της να ορθώνεται σαν γυναικείο στήθος πάνω από το λιμάνι. Στο φυσικό άξονα αυτής της προοπτικής ο δρόμος του μουσείου, εκατέρωθεν του οποίου προβάλλουν οι αίθουσες της έκθεσης αποτελεί προέκταση των στενών δρόμων που ξεκινούν από το λιμάνι, διασχίζουν τη χώρα και απολήγουν στο μουσείο. Ο δρόμος σαν το σχοινί ενός χαρταετού, προσδένεται στο μουσείο που αιωρείται στον ουρανό».

Όχι, δεν είναι ένα ποιητικό δραμα για κάποιο φανταστικό μουσείο. Είναι κιόλας ένα συγκεκριμένο αρχιτεκτονικό σχέδιο για έναν χώρο αφιερωμένο στην τέχνη δυο σημαντικών δημιουργών- του Πάννη Γαϊτη και της Γαβριέλλας Σίμωσι. Στη Νιο, άλλωστε, οι δυο σύντροφοι, που μοιράστηκαν τη ζωή και την τέχνη στο σπίτι τους στο Παρίσι, επέστρεφαν ξανά και ξανά για να γεντούν την ομορφιά του αιγαί

οπελαιγίτικου τοπίου. Εκεί έφτιαξαν το δεύτερο σπιτικό τους. Εκεί ο Γαϊτης αποχαιρέτησε τη ζωή πριν από 24 χρόνια κι εκεί αναπαύεται σήμερα σ'ένα κατάλευκο παρεκκλήσι. Εκεί, λοιπόν, στο αγαπημένο νησί του αξέχαστου δημιουργού και της μεγάλης μας γλυπτριας, πρόσκειται σε λίγα χρόνια να ανεγερθεί το μουσείο, όπου τα κατάλευκα γλυπτά της Σίμωσι θα συντηράξουν για πάντα με ταέργα του συντρόφου της. Ανάμεσα στον τάφο του Ομήρου και το θέατρο που φέρει το όνομα του Οδυσσέα Ελύτη τοποθέτησε η κόρη των δημιουργών, αρχιτέκτονας Λωρέτα Γαϊτη, το μουσείο που θα χτιστεί στις δυο πλευρές του δρόμου. Στο τέρμα του δρόμου, μας εξήγησε χθες, τα κεφάλια από τα ριγωτά ανθρωπάκια του Γαϊτη, θα σημαδένουν τους κωτώφλι του μουσείου. Στα δεξιά θα είναι το κτήριο με τα έργα της Σίμωσι- τριάντα γλυπτά και σοράντα κολάζ. Απέναντι- το κτίριο του Γαϊτη, δύπον ο επισκέπτης θα μπορεί να γνωρίσει όλες τις περιόδους της δημιουργικής του πορείας. Κι α-

Σύλλογος Φίλων του Γ. Γαϊτη προσβλέπουν και στην αρωγή ιδιωτών χορηγών, κυρίως για την ανέγερση του μουσείου, αλλά και για την συνέχιση της προ-

σπάθειας για την αναλυτική καταγραφή του έργου του Γαϊτη, μια διαδικασία εξαιρετικά δύσκολη, καθώς πρόκειται για έργο όχι μόνο ογκώδες (αριθμεί περί-